

melse, hvorved der gives kommunerne adgang til for aldersrentemodtagere m. fl. at forhøje fradraget indtil det dobbelte, har de gældende regler om nedslag i skatteansættelsen for aldersrentemodtagere m. fl. (ligningslovens § 5) til forbillede.

Bestemmelserne i forslaget § 9 om fastsættelse af skatteprocenten svarer til kommissionsudkastet § 8 med den ændring, at afrunding af skatteprocenten altid sker opad.

De nærmere regler for den kommunale tillægsskat findes i forslaget §§ 10—11. Den foreslåede ordning, hvis formål som ovenfor anført i første række er at udligne forskellene i den kommunale beskatning, træder i stedet for den af skattelovkommissionen foreslåede udligningsordning, der er nærmere omtalt ovenfor under afsnit II. Grundtanken i forslaget er den samme som i kommissionens forslag, nemlig at den del af de skattepligtige indkomster, der overstiger en nærmere fastsat grænse, skal beskattes ens over hele landet, således at forskellighederne i det kommunale beskatningsniveau alene kommer til at gøre sig gældende for de indkomster eller dele af indkomster, der ligger under den fastsatte grænse.

Tillægsskatteordningen (udligningsordningen) foreslås gennemført på følgende måde:

På grundlag af oplysninger om beskatningen i samtlige landets kommuner fastsættes der for hvert skatteår en procent, der benævnes tillægsskatteprocenten, og som skal udgøre den procentsats, der angiver den samlede kommunale beskatning i det forudgående skatteår af den del af de ansatte indkomster efter fradrag i medfør af § 8, der overstiger 16.000 kr., med tillæg af 4 og afrundet nedad til det nærmeste hele tal. Tillægsskatteprocenten er bestemmende for størrelsen af tillægsskatten, idet denne i det enkelte tilfælde beregnes med en procentsats, der udgør forskellen mellem tillægsskatteprocenten og vedkommende kommunes skatteprocent. I kommuner, hvis skatteprocent er større end eller lig med tillægsskatteprocenten, svares ikke tillægsskat. Tillægsskat pålignes kun skatteydere, hvis ansatte indkomst efter fradrag i medfør af § 8 overstiger 16 000 kr., og svares alene af den del af indkomsten (d. v. s. den i medfør § 8 reducerede indkomst), der overstiger dette beløb.

Den for svarelse af tillægsskat foreslåede indkomstgrænse på 16 000 kr. svarer for sam-

beskattede ægtefællers vedkommende til en samlet indkomst (d. v. s. en indkomst uden § 8-fradrag og uden fradrag for betalt skat og forsikringer m. v.) på ca. 19—22 000 kr.

Den foreslåede ordning hviler som tidligere bemærket på samme grundprincip som den af skattelovkommissionen foreslåede udligning af den kommunale beskatning. Når bortses fra reglerne om den tekniske gennemførelse af ordningen, adskiller denne sig fra kommissionens forslag *dels* derved, at udligningen ikke finder sted på basis af den beregnede gennemsnitlige beskatningsprocent for den pågældende del af indtægtsmassen, men derimod på basis af denne procent med tillæg af 3—4 (altså på et beskatningsniveau, der er ikke uvæsentligt højere end efter kommissionens forslag), *dels* ved, at der ikke bliver tale om nedslag i skatten i kommuner med et beskatningsniveau, der er højere end udligningsniveauet.

At man har valgt at foreslå udligningen gennemført på et niveau, der er højere end det, der angives af den beregnede gennemsnitlige beskatningsprocent, skyldes navnlig, at der derved skabes mulighed for at kombinere udligningen med en vis opsparing til fordel for samtlige kommuner, jfr. herved de i lovforslagets afsnit II foreslåede regler om tilskud til kommuner.

Såfremt den her foreslåede ordning havde været gældende i skatteåret 1951—52, ville provenuet af den kommunale tillægsskat have udgjort ca. 35 mill. kr. Om tillægsskattens virkning for de enkelte skatteydere henvises til tillægget til nærværende bemærkninger.

Bestemmelserne i forslaget § 12, stk. 2 og 3, om grundlaget for skatteberegningen m. v. er optaget uændret fra kommissionsudkastet. Af praktiske hensyn har man i stk. 1 indsat en bestemmelse om, at skattebeløb afrundes nedad til nærmeste antal hele kroner.

Til § 13.

Bestemmelsen i paragraffens stk. 1 om, at den kommunale skat skal forfalde til betaling samtidig med skatten til staten, hvilken bestemmelse ligeledes er overført fra kommissionsudkastet, ville være en nødvendig forudsætning for gennemførelsen af den af skattelovkommissionen foreslåede udligningsordning. Selv om der efter den her foreslåede ordning ikke består nogen nødvendighed for at ophæve den bestående adgang for kommunerne